

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 281/2020
23.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новица Јовановић, адвокат из ..., против туженог „Директна банка“ АД из Крагујевца, ради утврђивања апсолутне ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Крагујевцу, на седници одржаној 23.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Образложење

Основни суд у Крагујевцу, решењем П 524/19 од 12.07.2019. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Првом основном суду у Београду, као месно и стварно надлежном суду. У образложењу је указао, да је тужени у одговору на тужбу истакао приговор месне ненадлежности и позвао на споразум о месној надлежности Првог основног суда у Београду, па како по службеној дужности пази на своју месну надлежност то је на основу одредби чл. 19. и 20. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци. У образложењу је указао и да се на рочишту за главну расправу у спору мале вредности 12.07.2019. године пуномоћник тужиоца одрекао права на жалбу на решење и да писани отправак решења није тражио.

Први основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 20961/20 од 03.07.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да у конкретној ситуацији нису били испуњени законски услови за доношење решења којим се Основни суд у Крагујевцу огласио месно ненадлежним, имајући између осталог у виду и да су парничне странке у току поступка навеле да су сагласне да се предмет уступи Основном суду у Крагујевцу на даљи поступак.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС),

утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Тужба је 30.03.2018. године поднета Трећем основном суду у Београду. Предмет тужбеног захтева је утврђење апсолутне ништавости одредбе члана 4. Уговора о кредиту за рефинансирање од 06.03.2014. године закљученог између тужиоца и тужене „Финдоместик банка“ и исплата на име стицања без основа накнаде за обраду кредитног захтева у износу од 12.000,00 динара, са законском затезном каматом. Уз тужбу је приложен Уговор о кредиту за рефинансирање од 06.03.2014. године, закључен између тужиоца и „Финдоместик банка“ који садржи споразум о месној надлежности суда (члан 21. истог уговора, којим је између осталог прописано, да корисник и банка имају право да заштиту својих права остваре у судском спору у ком случају се уговара надлежност Првог основног суда у Београду). У одговору на тужбу „Директна банка“ из Крагујевца, Краља Петра I 26, као правни следбеник „Финдоместик банка“ АД из Београда је истакла и приговор месне ненадлежности Трећег основног суда у Београду и предложила да се предмет уступи Првом основном суду у Београду, као суду уговорене месне надлежности или Основном суду у Крагујевцу као суду седишта правног следбеника тужене „Финдоместик банка“. Уз исти је достављено решење Агенције за привредне регистре од 30.06.2017. године, којим се усваја регистрациона пријава статусне промене припајања. Тужилац је у поднеску од 08.10.2018. године, уредио тужбу и као туженог означио „Директна банка“ АД из Крагујевца и предложио да се списи предмета доставе Основном суду у Крагујевцу.

Трећи основни суд у Београду, решењем П 2981/18 од 25.10.2018. године огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Основном суду у Крагујевцу као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да, како се тужилац поднеском од 08.10.2018. године сагласио са предлогом тужене да се предмет уступи Основном суду у Крагујевцу то је на основу одредби чл. 38. и 40. став 2. одлучио као у изреци решења.

Одредбом члана 40. став 2. ЗПП, је прописано, да, за суђење у споровима против правних лица, опште месно надлежан је суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП, је прописано, да, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Одредбом става 3. овог члана, да, споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа. Одредбом става 4. овог члана, да, исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

Према томе, како је тужена истакла приговор месне ненадлежности и имајући у виду да за предметни спор није одређена искључива месна надлежност и парничне странке сагласне да за поступање у овом предмету буде месно надлежан Основни суд у Крагујевцу (тужени је у одговору на тужбу предложио, а тужилац приликом уређења

тужбе 08.10.2018. године), што се има сматрати новим споразумом о месној надлежности, то је за даље поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Крагујевцу на основу одредбе члана 40. став 2. а у вези члана 65. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић